

diges den lovgivende Magt (Hør!). Jeg troer, at Danmarks unge Frihed besudles og beplettes ved en saadan Discussionsmaade (Hør! Nei!). Jeg troer — jeg gjentager det — at Friheden besudles og beplettes derved, og at, dersom man vedbliver saaledes, vil der fremtidig kun være saa Mænd, som ville finde, at en saadan Fremgangsmaade svarer til det, som de ere vant til i det daglige Liv (Hør! Nei!). Ja, Fremtiden, mine Herre! den afhænger meget af den Afgørelse, som vi vide at stæffe os selv og vore Forhandlinger; og lad os ikke nedbryde den ved at udfæste saadanne Besskyldninger imod hinanden, som man burde stæmme sig ved at fremkomme med (Hør!). Troe ikke, at de ved at fremsføre dem lægge en Grundsteen for Friheden; de nedværdige og tilintetgjøre derved Afgørelsen for Friheden og gøre det til en Skam for os at være Medlemmer af Forsamlingen (Hør! En Stemme: Det er sandt!). Jeg kan forøvrigt godt forstaae, at man er misfornøiet med den Maade, paa hvilken Ens Ord blive gjengivne i Rigsdags Tidenden; jeg kan godt forstaae det, siger jeg; thi det er overalt i Verden Tilfældet, at Rigsdagsmændene ere misfornøiede med Referatet af deres Taler (Nei! Jo!); det er Tilfældet overalt, i alle Lande. Man har undertiden, men da rigtignok paa en ordentlig og passende Maade, gjort Forsøg paa at fremkalde Forandringer, og saa have Stenographerne indladt sig paa at ville gjengive Foredragene aldeles ordret, saaledes som de bleve fremsførte, men saa ere vedkommende Talere blevne ganske forfækkede over, hvad der saa kom i Referaterne (Latter). Det er ganske almindeligt, at Rigsdagsmand næsten steds og overalt ere misfornøiede med Referatet af deres Taler, og det er ogsaa naturligt, at man meer eller mindre kan være misfornøiet med det her, naar man læser sit Værk igjennem og ser, hvorledes det tager sig ud paa Tryk; men jeg troer, at der til Grund for dette vel meget ligger den Anskuelse, at de Ord, der falde fra Ens Læber, ere „Guldforn“, der omhyggeligen maatte opsantes. Jeg troer, at man lægger for stor Vægt paa de Ord, der her siges, og at dette er Grunden til, at man gjør saa stor

Ophævelse, naar man finder, at et eller andet enkelt Udtryk, som man enten har brugt eller har villet bruge, ikke er aldeles correct gjengivet i Rigsdags Tidenden. Naar man imidlertid blot har lidt nøiere Kendskab til denne almindelige Utilfredshed, der er udbredt overalt, hvor der er Rigsdagsmænd og Stenograph, saa troer jeg vist, at man vil betragte Sagen fra sit rette Standpunct, og finde sig deri som et almindeligt Onde, hvilket alle Medlemmer af saadanne Forsamlinger ere underfaste.

Mærkværdig var den Fortolkning, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) gav af Ordet „Anvisning“ i Regulativet, hvorefter Bureauchefen skulde bestyre Redactionen af Tidenden efter Anvisning fra Formændene. Jeg har alletider opfattet denne Bestemmelse saaledes, at Bureauchefen og Secretairerne redigerede under Formændenes Tilsyn og efter Conference med dem om tvivlsomme Punkter, — uden at dertil udfordredes nogen særegen skreven Instrux, — men det var under Formændenes Tilsyn, Bestyrelse og Tilrettevæisning, at de vedkommende Embedsmænd skulde gaae frem, saaledes at de ikke bleve stillede aldeles uafhængige, men i en, om jeg saa maa sige, administrativ Forbindelse med Formændene. Netop derfor er det jo ogsaa, at de Anker, som fremsføres imod Tidenden, ramme Thingenes Formænd, idet det er under disses Tilsyn og Anvisning, at Forfættelsen af Tidenden skeer. Altsaa, alle disse Anklager, som man vil gjøre imod Tidenden, de gjøres i Virkeligheden ikke alene imod vor egen Formand, men ogsaa imod det andet Things Formand. Den ærede Rigsdagsmand har dernæst gjort en Bemærkning med Hensyn til Bureauchefens Tilstedeværelse. Ja, den ærede Herre fra Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) er en meget streng Herre (Latter). Han vil nu have Bureauchefen og Folkethingsecretairen anbragte saaledes, at han kan see, at de sidde fæste og see rigtig nøie efter. Ja, han er en meget streng Herre, han er saa streng, at det vil være vanskeligt at tilfredsstille ham, og uagtet han kun har $\frac{1}{100}$ af Forsamlingens Herredømme, er det